Գ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 784 ՈՒՐԲԱԹ 15 ՕԳՈՍՏՈՍ 1886 27 (Ն. Տ.) ՕԳՈՍՏՈՍ 1886 27 ՋԻԼԳԱՏԻ 1303

40 ՓԱՐԱ.

ՆԱՄԱԿ ԿԱՄ ՈՐ ԻՒԷ ՊԷՈՒԹԻՒՆ ՊԻՏԻ Է ՈՒՂՂԵԼ.
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԳՐԻ
Գալաթիա, Նորատունկեան–Խան

Direction du journal AREVELK
Noradounghian Han, Galata
CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ԿԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

40 ՓԱՐԱ.

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կ. Պոլսոյ համար Տարեկան գնհկան արձանագ. 200
» » Վեցամսեայ » » 100
» » Երեամսեայ » » 50
Գաւառաց » եւ տեղական
Թղթատարով տարեկան » » 240
Գաւառաց համար եւ տեղական
Թղթատարով վեցամսեայ » » 120
Օտար երկիրներ, տարեկան ֆրանգ 56
» » վեցամսեայ » 28

Գումարը կանխիկ դրամագլուխ Տնօրէնութեան վրայ է; թղթադրամներու գրկուած նամակ կամ գրութիւն են չ'ընդունիր։

Les annonces sont reçues à l'Eastern Agency place Karakeuy Deïrmen Han Constantinople.

Կ. ՊՈԼԻՍ, 14 ՕԳՈՍՏՈՍ, 1886։

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

ԵՐԵԿՒԱ ՍՈՒՐՀԱՆԴԱԿ

(ՕԳՈՍՏՈՍ 21 ԷՆ Մ'ՏԱՆ ՕԳՈՍՏՈՍ)

ՊՈՒԼԿԱՐԱԿԱՆ ԶԱՒԵՇՏԻՆ լուրն ուշ հասած է Եւրոպա։ Մեր առջեւ են Լոնտոնի եւ Բարիզի լրագիրք մինչեւ այս կիւրակի իրիկուն, եւ ո'չ մին կուտայ ո'ւ եւ է լուր նախորդ ուրբաթ դիչերը ի Սոֆիա տեղի ունեցած յեղափոխական թատերախաղուն վրայ։ Մնաց որ, գործին սկզբնաւորութեան եւ արդի վիճակին վրայ Հավասի Գործակալութեան ձեռամբ ուղղակի մեզ հաղորդուած տեղեկութիւնը, որոց բովանդակութիւնը կընծիւնք երէկ, եւ զոր կը չարունակենք մեր այս աւուր ներքին էջերու մէջ, բաւական գոհացուցիչ եւ կատարեալ են արդէն։

— Նշանչ վրէնչ ռուս թերթը կը հրատարակէ Սոֆիայէ թղթակցութիւն մը, որուն նայելով, պուլկար նախարարք Պ. Պ. Բարավէլոֆ եւ Սդամպուլոֆ (Իշխանին անկումէն յառաջ) այց մը տուեր են Ռուսիոյ ընդհանուր հիւպատոս Պ. Պոկոտնոֆի, Պուլկարիոյ Ագգ. Ժողովոյն չատ մը անդամոց խորհրդով, գերագոյն ճիգ մ'ընելու համար Ռուսիոյ հետ հաշտուելու։

Պուլկար նախարարք սա մտօք խօսեր են։

«Մեք մեզմէ հաստատած ենք թէ Պուլկարիոյ արգի վիճակն, իրեն նկատմամբ Ռուսիոյ բարեացակամութեան դադարման պատճառաւ, յոյժ վտանգալի եւ վշտալի է։ Պատրաստ ենք հրաժարիլ, եթէ հարկ է։ Ռուս կառավարութիւնը թող ըսէ ինչ որ ի'ւրմէնալէ մեզմէ։ Պատրաստ ենք չահճն առնուլ ամեն ինչ։»

Պ. Պոկոտնոֆ պատասխաներ է։

«Մենք մարդ գիտէ թէ Ռուսիա ինչ կրպասէ Պուլկարիայէն։ Ռուսիա մէկտ հաստակեր եղած է պուլկար ժողովրդեան։ Ռուսիա կը փափաքէր հաստատուն մեծ Պուլկարիա մը։ կը փափաքէր նպաստել պուլկար ժողովրդեան զարգացման ամեն նկատմամբք, մանաւանդ զինուորական եւ քաղաքական նկատմամբք։ Ահա ինչ որ կը կամէր եւ կը կամի Ռուսիա Պուլկարիոյ հաստատ ի փոխարէն, Ռուսիա կը կարծէր թէ Պուլկարիա պիտի գնահատէր ռուս բարեացակամութեան արժէքն, եւ զայս անկեղծ բարեկամութիւն նախանձախնդիր պիտի համարէր քան այլոց կեղծ բարեկամութիւնը։ Բայց, ասոր հակառակ, պուլկար կառավարութիւնը միտցաւ Ռուսիոյ թշնամեացս հետ։»

Պ. Պ. Բարավէլոֆ եւ Սդամպուլոֆ կը հաւատան Ռուսիոյ դեսպանին թէ այժմեան պուլկար կառավարութիւնն յոյժ բարեկամական զգացումներ կը տածէ Ռուսիոյ նկատմամբ, և թէ չատ հետւի կը գտնուի ամեն բանէ որ չի համաձայնիր այդ զգացմանց հետ։

Պ. Պոկոտնոֆ սա բառերով կը մերժէ նոցա հաւաստիքը։

«Ձեր թերթ, Դրնոչէ Սամանպրօնեան անուն, պարծուածպէս ցոյց կուտայ Պուլկարիոյ այժմեան կառավարուցաց հայեացքներն։ Այդ լրագիր ազատապէս նախատինք կը տեղար Ռուսիոյ դէմ, երբ պուլկար կառավարութիւնը կը խափաներ ուրիշ անձն թերթեր որք հակառակ էին իւր քաղաքականութեան։ Կամ՞ Տէրութիւն մէջ հրատարակել պատրաստ ըլլալ մը արգելներէ կախեալ կը մնայ, ինչպէս նախորդ կառավարութիւնը փորձով տեսաւ վերջին վեցամսեայ պատճառաւ էր Պալքանեան թերակղզոյն մէջ Ռուսիոյ ազդեցութիւնը կտրելու յստակ դիտումնիւ։»

ԼՈՐԴ ՍԱԼԶԲՐԻՒ ՃԱՌՆ

ԱՐՏԱՔԻՒՆ ԱՇԽԱՐՀԱՎԱՐՈՒԹԵԱՆ ՎՐԱՑ

Աւասիկ Լորտ Սալզբրի Ժողովոյն մէջ Ուղերձի վիճաբանութեան պատճառն Անգլիոյ Նախարարապետին արտասանած բանախօսութեան արտաքին քաղաքականութեան վերաբերեալ մասանց ամբողջ թարգմանութիւնն։

«Աֆղանեան սահմանաց մասին, մեր եւ ռուս կառավարութեան միջեւ անհամաձայնութեան կէտերը, թէեւ բաւական կարեւոր են, բայց հողային տեսակէտներ չատ ընդարձակ չեն։ Այդ կէտերու մասին կատարեալ տեղեկութիւն ունինք։ Անոնց մասին համաձայնելու համար բանակցութիւնը այնչափ յաջողապէս կընան կատարուիլ դահլճաց միջեւ, որչափ այն վայրի տերեր ուր սահմանք պիտի գծուին։ Նաեւ չատ անպատեհ է այն տերու սատիկ ձմրան մէջ անգլիացի սպաներ մինակ թողուլ, հեռի ամեն պաշտպանութենէ, հեռի իրենց հրամայարուներէ, հեռի իրենց կառավարութենէ։ Անկարելի է գուշակել թէ, ռուս եւ աֆղան կառավարութեանց կողմէ ամենայն բարեխօսարութեամբ հանդերձ, ի'նչպիսի դէպքեր չեն կրնար պատահիլ երկրի մը մէջ, որ զօրեղ ձեռքով մը չի կառավարուիր։ Եւ միացեալ 20 մրոն սահմանադիրն համար որ վէճեր ներքին է դէտ՝ պատշաճ չենք համարեր որ ծանձնախոսմբն ուրիշ ձմեռ մ'ելս անցունէ այն կողմերը։ Կը յուսամ թէ ռուս եւ անգլ. կառավարութիւնք այս մասին ի վերջոյ պիտի համաձայնին իրենց մէջ։

«Ուրիշ արտաքին խնդիրներու գալով, ազնուական Լորտն (Կրանվիլ) յայտ մասին Բայնան Ձառնի կատարեալ լուսութենէն մակաբերած է թէ արտաքին խնդրոց մէջ չկայ բան որ յիշատակութեան արժանի լինի, կամ հոգ պատճառէ։ Բայց այդ կարծիքը նեղ չէ, որ ապատարէն եւ ոչ իսկ ատելութեան ցոյց մը կրցաւ ընել Քանատացւոյն դէմ։ Քոնսէյլ ակամայ հեռացրեր է, ես ապրեալ, լուսութեամբ ի'սպասէինք այս անակնկալ տեսարանին ելից։

Հրամանատարը, սեղանին անկիւնին հրթիռած, թեւերն ի կուրծ, զլուխ կը դիտէր խորին ուշադրութեամբ։ Կը վարանէր լսելու։ Կը զգայր այն խօսքերուն վրայ զոր Քրանսերէն լեզուաւ արտասանեց Կրնար կարծուիլ։

Քանի մը վայրկեան լուսութենէ յետոյ, զոր ինքն ոչ ոք մեռսելեց խզել։

«Պարո'նները, ըսաւ հանդարտ եւ ազդու ձայնիւ մը, ես Քրանսերէն ալ կը խօսիմ, անգլիերէն ալ, գերմաներէն ալ, լատիներէն ալ։ Հետեւապէս կրնայ մեր առաջին տեսակցութեան միջոցին պատասխանել ձեզ, թայց կ'ուզեի նախ ճանչել զձեզ, եւ ապա խորհիլ։ Ձեր չորեքլեզուեան պատմութիւնը, բացատրականէս համիմատ, ձեր յատկանշութիւնն հաստատեց ինձ։ Գիտեմ այժմ թէ դիպուածն իմ առջեւ գրած է զՊ. Բիլեր Ալրնաքս, գաստատ բնական պատմութեան ի Թանգարանին Քարդիֆ, նորա սպասաւորը, Քոնսէյլ, եւ Քանատացի Նէտ Լանտ, չասիրիչ Ամերիկայի Մէյացեալ-Նահանգաց կառավարական Աբքահամ Լինքոլն վրեկատին մէջ։»

Գլուխս խոնարհեցուցի հաւանութեան դէմքով, վասն զի հարցում մը չէր առաջարկեր ինձ հրամանատարն, որպէս զի պատասխան տայի։ Կատարեալ դիւրութեամբ կը խօսէր Քրանսերէնն առանց օտար պատահութեան։ Խօսքերն յատակ էին, բառերը ճիշդ եւ նշանաւոր կերպիւ վարելու։ եւ սակայն կը վարանէի հայրենակից գտնել զայն։

Խօսակցութիւնը չարունակեց հետեւեալ կերպիւ.

—Անշուշտ, պարոննե'ր, այնպէս գտեր էք թէ այս երկրորդ այցելութիւնս երկար ժամանակ յաւելուցեր է։ Պատճառն այս էր որ ձեր յատկանշութիւնն իմանալէս յետոյ կ'ուզէի երկարօրէն խորհիլ ձեզ նկատմամբ բռնելիք ընթացքիս վրայ։ Շատ վարանեցայ։ Անհետացաւալի պարագաներ զձեզ բերին այնպիսի մարդու մ'առջեւ դրին, որ մարդկէ՛ն հետ ամեն յարաբերութիւն խզած է։ Դուք եկաք խռովեցիք իմ կեանքս . . . .

—Ցանկամայից, ըսի։

—Ցանկամայից, պատասխանեց անծանօթը քիչ մ'ուժ տալով իւր ձայնին։ Մինթէ յանկամայի՞ց Աբքահամ Լինքոլն հետաքրքրուած կը լինի ինձ մասին։ Ցանկամայի՞ց էր որ դուք մտաք այն փրեկատին մէջ։ Ցանկամայի՞ց էր որ ձեր ուսուցիչն ոտնատակ եղան նաւուս իրանին վրայ։ Ցանկամայի՞ց էր որ վարպետ Նէտ Լանտ գլխս գարկաւ։

Տեսայ որ զարեալ ցասում մը կար այս խօսքերուն մէջ։ բայց բնական պատասխան մ'ունէի իւր ամբաստանութեանց, և տուի։

«Պարո'ն, ըսի, անշուշտ չէք իմացած այն վիճաբանութիւններն, որք տեղի ունեցան ձեր վրայ Եւրոպիոյ եւ Ամերիկայի մէջ։ Չեմ գիտեր թէ ձեր ընդհանուր նաւուն բախիւնէն արտաքրեալ ալ եւ դէպքեր հանրային կարծիքն յուզեցին հին եւ նոր աշխարհաց մէջ։ Չեմ ուզեր մի առ մի յիշել ձեզ այն անթիւ ենթադրութիւններն, որով մեկնել կ'ուզէին զայն անբացատրելի երեւոյթ, որով գաղտնիքը դուք միայն գիտէիք։ Բայց գիտցած եղիք, թէ Աբրահամ Լինքոլն զձեզ մինչեւ Խաղաղական անհուն ծովերուն մէջ վտնտած ժամանակ կը կարծեր թէ ծովային հզօր ճիւաղ մը կը հալածէիր, յորմէ անպատճառ ազատել հարկ էր գլխիկան։»

Կէս ժպիտ մը ձկտեց հրամանատարին շրթունքն, յետոյ հանդարտագոյն ձայնիւ.

«Պարո'ն Արնաքս, պատասխանեց, կը հաւատամկ'ը ըսել թէ ձեր փրեկատն ընդծովեայ շոգենաւ մ'ալ չպիտի հալածէր ու ոչնչացներ ձիւաղի մը պէս»

Աչս հարցում չիրեցից գլխս, վասն զի ատուքիս Քարալէզի հրամանատարը չպիտի վարանէր։ Իւր պարտքը պիտի կարծէր այս տեսակ նաւ մ'ալ չնչել ինչպէս վիմ յարմար մը։

«Կը հաւնինք ուրեմն, պարո'ն, ըսաւ անծանօթը, թէ զձեզ իրրեւ թշնամի նկատելու իրաւունք ունիմ։»

Պատասխան չտուի, և պատճառ ունէի։ Ինչ օգուտ ունէր վիճաբանել այսպիսի առակարկի մը վրայ, երբոր ուժը կրնար չարաչարել ամենէն ընտիր փաստերը։

«Երկար ժամանակ վարանեցայ, յարեց հրամանատարը։ Ինձ պարտականութիւն մը չունէին զձեզ հետքերնկալելու։ Եթէ յաւերտան պիտի բաժնուէի ձեզնէ, բնաւ չհ մը չունէի զձեզ վերստին տեսնելու մէջ։ Ուստի զձեզ վերստին նաւուս դարատախիչն վրայ կը դնէի, որ իրը ապատաժան ծառայած էր ձեզ, կ'ինչնէի ծովերուն տակ եւ կը մոռնայի ձեր երեքդ գոյութիւն ունենալն։ Այս չէ՞ր իրաւունքս։

—Թերեւս վայրենաց մ'իրաւունքն էր, պատասխանեցի, եւ ո'չ քաղաքակիրթի մարդու մը։

—Պարո'ն դատատ, ըսաւ հրամանատարը կիրքով, չեմ գիտեր ի'նչ է ձեր քաղաքակիրթ մարդ կոչածն։ Ես ամեն յարաբերութիւն խզեցի բովանդակ մարդկային ընկերութեան հետ՝ այնպիսի պատճառներով, զորս ես միայն իրաւունք ունիմ դատելու։ Ուստի չեմ հպատակիր երբէք նորա կանոններուն, եւ կը յարդարեմ զձեզ որ երբէք անոնց խօսքը չընէք իմ առջեւ։»

Հրամանատարին խօսքը բացորոշ էր։ Ցասման եւ արհամարհանաց փայլակ մը վառեր էր նորա աչերն, եւ ես ահեղ անցեալ մը նշմարեցի նորա կեանց մէջ։ Ոչ միայն ինքզինք մարդկային օրէնքներէն դուրս դրած էր, այլ եւ անկախ, ազատ եւ անմատչելի ըրած էր բաւիղ ամենանվիրդ նեանակութեամբ։ Ո'վ պիտի համարձակէր հետամտիլ նմա մինչեւ ծովերուն խորերը, մինչ ծովերուն վրայ իսկ կարելի չէր յաղթել նմա։ Ո'ր նաւ կրնար դիմանալ այդ ընդծովեայ զրահաւորին բռնման։ ո'ր զրահ կամ երկաթէ տախտակ, որչափ եւ հաստ լինէր, կրնար ասկալ նորա ցասկին հարուածոց։

(Շարունակելի)

—)(19)(—

ԹԵՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼՔԻ

ԺԻՒԼ ՎԷՐՆ

ՔՍԱՆ ՀԱԶԱՐ ՓԱՐՍԱԽ
ԾՈՎԵՐՈՒՆ ՏԱԿ

ՊՍԱԿՈՒԱԼ Ի ՖՐԱՆՍԱԿԱՆ ԶԵՄԱՐԱՆԷՆ

ԳԼՈՒԽ Ը.

ՆԷՏ ԼԱՆՏԻ ՅԱՍՈՒՄՆԵՐԸ

Գալով մեր լքման, այս խզիչին մէջ փախան, չէի համարձակիր հաշուել թէ ո'րչափ կրնար տեւել։ Հրամանատարին հետ մեր առաջին տեսակցութենէն յետոյ չգտած յոյսերս քիչ քիչ կը ցնդէին։ Այն մարդուն քաջալերութիւնն, իւր ձեռներուն աղնուութիւնն, ամենն ալ կ'անհետանային յիշողութենէս։ Հետեւաբար կը տեսնէի զայդ առեղծական մարդ, ինչպէս որ պարտէր լինել հարիւր դժնեայ և անագորոն։ կ'զգայէի իրրեւ արտաքոյ մարդկութեան, անմատոյց գթասիրական զգացմանց, անօրէն թշնամի իւր նմանեաց, որոց դէմ ոխերիմ առելութիւն ունէի։

Բայց այդ մարդ զիս նոթի պիտի մեռցներ այն նեղ բանտին մէջ, մանաւանդ այն սոսկալի թեւդրութենէն, առ որս կը նէրն։ Այդ լրագիր ազատապէս նախատինք կը տեղար Ռուսիոյ դէմ, երբ պուլկար կառավարութիւնը կը խափաներ ուրիշ անձն թերթեր որք հակառակ էին իւր քաղաքականութեան։ Կամ՞ Տէրութիւն մէջ հրատարակել պատրաստ ըլլալ մը արգելներէ կախեալ կը մնայ, ինչպէս նախորդ կառավարութիւնը փորձով տեսաւ վերջին վեցամսեայ պատճառաւ էր Պալքանեան թերակղզոյն մէջ Ռուսիոյ ազդեցութիւնը կտրելու յստակ դիտումնիւ։»

ԱՆԳԼԻՈՅ ԵՒ ՌՈՒՍԻՈՅ ՎԻՃԱԿ ՊԱՏՈՒՄԻ ԽՆԴՈՑՆ ՎՐԱՑ

Անգլ. կառավարութիւնն հրատարակեց Պատւոյ ազատ-նաւահանգստին փակման խնդրոյն վրայ Լոնտոնի և Բեռլերապուրկի դահլճաց միջեւ փոխանակեալ Ծանուցագրերը։

Լորտ Ռոզպէրի իւր յուլիս 13 թիւ Ծանուցագրով, ուղղեալ առ անգլիական դեսպանն ի Բեռլերապուրկ, կ'ըսէ.

«Մեծոյն 3 ին ռուս դեսպանն ինձ կարդաց իւր Կառավարութեան մէկ Ծանուցագիրն, յայտնող թէ Ռուսիոյ Կայսրն որոշած է ջնջել Պերլինի Դաշնագրոյն 59 րդ յօդ.ն, որով Ն. Վեհափառութիւն դիտումն կը յայտներ ազատ-նաւահանգիստ մ'ընելու զՊատում։ Պ. կիրսի Ծանուցագիրը կ'ըսէ թէ այս ոըոշումն Դաշնագրին բռնաբարում չէ. զի յօդուածն ինքնայօժար յայտարարութիւն մ'էր հանգուցեալ Ջարին։

«Ծանուցագիրը կը յարէ թէ ազատ նաւահանգստի գրութիւնը գծուար կացութեան մը կ'ենթարկէր զՊատում, որ փոխոխում կը պահանջէր։ Բայց Պատում չպիտի գադրի եապէս առեւտրական նաւահանգիստ մը լինելէ։

«Զայս վերջին յայտարարութիւն լիովին կը գնահատէ անգլ. կառավարութիւնը։ Բայց ազատ-նաւահանգիստն հաստատող յօդուածին չնջման գալով, պէտք է նախ ըսեմ թէ, անգլ. կառավարութիւնը չի կրնար ընդունիլ այն կարծիքը թէ, Ռուսիոյ այս որոշում բռնաբարում չէ դաշնագրական պարտաւորութեան մը։ Ընդունելով այն վարդապետութիւն որ մեզ համար բոլորովին նոր է, թէ հանգուցեալ Ջարին ինքնայօժար յայտարարութիւնը պարտաւորիչ համարուելու չէ զի ինքնայօժար էր, չէ կարելի ժխտել թէ, Դաշնագրոյ մէջ զետեղմամբն, այդ յայտարարութիւն Դաշնագրոյն այլ ամեն մասին չափ պարտաւորիչ եղած էր, եթէ չէր, ընդհ'ր դրուեցաւ Դաշնագրոյն մէջ։ եթէ կ'ուզուէր լոկ իւ գիր առնուլ դիտում մը, Վեհաժողովոյն Արձանագրութիւնը լիովին կը բաւէին այդմ, Բայց ի նկատ առնելիք ուրիշ վճռական պարագայք եւս կան։

«Արդէն թէ Ձեր Վսեմութեան եւ թէ ռուս դեսպանին յիշեցուցի Վեհաժողովոյն Ատենագրութեանց հատուածներն, որք կը ցուցնեն թէ Պիզմարք Իշխանն և Ա.Ներարչի Կոմսը Տերմանիոյ և Աւստրիոյ կողմէ և Կոմս Շուվալոֆ Ռուսիոյ կողմէ, ճանչած էին թէ Ռուսիոյ գործողութեամբ Պատում «կը հաստատուէր» ազատ-նաւահանգիստ, ո'չ թէ ըստ կամս ռուս կառավարութեան, այլ իրրեւ վերջնական գործ, վաւերացեալ Եւրոպիոյ կողմէ, և միջազգային իւր բնութեամբ, և անգլ. լիազօրը կը յայտարարէին թէ այդ էր պայմանն որով կը հաւանէին Պատումի Ռուսիոյ անցնելուն։ Այս համաձայնութիւն բովանդակեալ է Դաշնագրոյն մէջ։ Անհնար է ուրեմն պրնդել թէ 59րդ յօդ.ը պարտաւորիչ յօդ.մը չէր։ Արդ, 1871 յունուար 17ի Լոնտոնեան Ցիչատակագրոյն մէջ, (խմբագրեալ երբ Ռուսիոյ պահանջմամբ) վերցաւ ազդեցքն ռուսական նաւատորմին գոյութեան իւ Սեւ Ծով,) Մեծ Տէրութիւնք յայտարարած էին թէ, Միջազգային օրէնքին մեկ էական սկզբունքն է թէ ո'չ մեկ Տէրութիւն կրնայ ինքզինք ազատել Դաշնագրոյ մը պարտականութիւններէն, կամ փոխոխել զանոնք, մինչեւ որ բարեկամական կարգադրութեամբ մը միւս դաշնադիր Տէրութեանց հաւանութիւնը չառանայ։» Այդպիսի հաւանութիւն մը Ռուսիա ներկայ պարագային մէջ չինդրեց իսկ։

Մինթէ ռուս կառավարութիւնը լոնտոնեան Ցիչատակագրին հինգած և անջօր օրէնք կը համարեր։ — Ոչ. զի իւր դեսպան իւ կ. Պոլիս վերջին Դեսպանախորհրդոյն մէջ առ այն կոչում կ'ընէր։ կ. Պոլսոյ Դեսպանախորհրդոյն անցեալ Նոյեմ 25ի նստոյն մէջ, Պ. Նէլիտոֆ գեղած է։ «Աւելի ընդհանուր տեսակէտով մը, Պերլինի Դաշնագրոյն պահպանումն համաձայն էր 1871 յունուար 17 ին Լոնտոնն կնքեալ Ցիչատակագրոյն. որով իրրեւ միջազգային էական սկզբունք կը հռչակուէր թէ,» ևլն։ «Այս սկզբունք, կը յարէր Պ. Նէլիտոֆ, մանաւանդ գործադրելի կը թուէր մեզ վերջին յանձնառութեանց առթիւ (և մասն Պալքանեան խնդրոյ,) և ո'չ մեկ Տէրութիւն Պերլինի Դաշնագրէն չեղրելու դիտումէ ցուցած լինելով, պատճառ ունէինք հաւատալու անոր ամիողջական պահպանման։»

«Անգլ. դեսպանն իւր պատասխանով կը հաստատէր անգլ. կառավարութեան սկզբունքը թէ Պերլինի Դաշնագրոյն մէջ ո'և է փոխոխում Տէրութեանց միաձայն հաւանութեամբ է գործ պէտք է դրուի։

«Այս պարագայից մէջ, անգլ. կառավարութիւնը չի կրնար ընդունիլ որ առեւտրական. ո'և է դիւանագիտական արդարացում մը լինի ռուս կառավարութեան՝ գալ ինքնին յայտարարելու թէ Դաշնագրոյն այն ինչ յօդուածն ո'չ ևս գործադրական կը ճանչէ։ Այս տեսութեամբ, խնդիրը կը վերաբերի միանգամայն ամեն Տէրութեանց ողբ ըստորագրած են 1871 յունուար 17ի Ցիչատակագրին և Պերլինի Դաշնագրին։

«Այդ մեծ Տէրութեանց մին լինելէն զատ Անգլիա ուրիչ նիւթական շահ կամ բնաւ չունի կամ խիստ քիչ ունի խնդրոյն մէջ։ Իրրեւ առեւտրական ինդիր, Պատումի հետ Ցրանսայի վաճառականութիւնը կարեւորագոյնն է. ապա կուգայ Թուրքիոյ վաճառականութիւնը, մինչ Անգլիոյ վաճառականութիւնն համեմատապէս փոքր է։ Միւս Տէրութիւնք ուղղակի կամ անուղղակի կ'ազդուին Պատումի առեւտրական կացութեան փոխոխմամբ. բայց Անգլիոյ համար նոյն բանը կըըննանը չըլար։

«Բայց այս գործողութեան մէջ վտանգավոր է ուղղակի, գերագոյն և միջազգային շահ մը, այն է՝ միջազգային դաշնագրութեանց պարտաւորիչ ոյժն ու նուիրականութիւնը։ Մեծն Բրիտանիա պատրաստ է ամեն ժամանակ և ամեն եղանակի մէջ պաշտպանել այդ սկզբունքը, և ներկայ պարագային մէջ չի կրնար վարանիլ։

«Վեհ. Թագուհւոյն կառավարութիւնն ուրեմն չի կրնար հաւանիլ գործակցելու ռուս կառավարութեան Պատումի մասին ծանուցած տեսութեան, և պարտ կը համարի յայտարարել հրապարակաւ թէ այդ տեսութիւն Պերլինի Դաշնագրոյն բռնաբարում է, դաշնադիր Տէրութեանց կողմէ չվաւերացած զարտուղութիւն մ'է, և թէ ադոր հետեւանքը պիտի լինի ապագայ ամեն դաշնագրութիւններու դժուարացնել, եթէ ոչ անկարելի գործել, և տարակուսի ներքեւ թողուլ արդէն կնքուածները։

«Մինս Տէրութիւնը պէտք է որոշեն թէ ո'ր ատիճան կրնան հաւանիլ միջազգային յանձնառութեանց այս բըռնաբարման, Բայց Անգլիոյ կառավարութիւնն երբեք չի կրնար ժամ ու նեանար անոր մէջ։ Այդ բռնաբարման քաղց պատասխանատուութիւնն իւր հեղինակաց վրայ պէտք է մնայ.»

ՌՈԶԲԵՐԻ

Աւասիկ Ռուսիոյ արտաքին գործոց նախարարին պատասխանն, ուղղեալ առ ռուս դեսպանն ի Լոնտոն, յուլիս 22 թուով.

«Անգլ. դեսպան ինձ յանձնեց Լորտ Ռոզպէրիի մէկ ծանուցագիրը։ Զաքօղեցի Սըր Ռ. Մորիըրէ թէ ո'րչափ վիշտ և զարմանք պատճառեց ինձ այս ծանուցագիրը, մանաւանդ մեծ Տէրութեան մը գիմ ուղղեալ ամբաստանութիւնն, իբր թէ դաշնագրական պատուոյ իսօքը բռնաբարած լինելու։ Զայդ ամբաստանութիւն մեծ ծանր անունն զօրութեամբ։ Կառավարութեանց հաղորդելով վերոյգ մը որ կը վերաբերէր նոցա վաճառականութեան, մեք կարի չիկնք դատած մանրամասնութեանց մէջ մանել լոկ տեղային հանգամանք ունեցող վարչային և առեւտրական անօրինութեան մը վրայ։ Բայց յարեր էի թէ, անգլ. կառավարութիւնը գիտցուրթիւն ուղղած լինելով մեզ հեռեալ Պերլինի Դաշնագրոյն վրայ, կը վերապահէի մեր պատասխանին հաղորդումը մինչեւ որ Վեհ. Կայսեր հրամանները ստանայի։

«Արդ, հաճեցէք ըսել Լորտ Ռոզպէրիի թէ մեք կը պնդենք այն կարծեաց վրայ թէ, զՊատում ազատ-նաւահանգիստ մ'ընելու մասին Կայսեր գիտաւորութեան յայտարարութեամբ պատասխանութիւն մը չէր կացուցաներ, և հետեւապէս, այդ գիտաւորութեան փոխոխումը, զոր կը պահանջեն պարագայք, չի կրնար նկատուիլ իրրեւ չեզրամ այնպիսի պատասխանութիւնների, որք գոյութիւն չունին։

«Ուրեմն, 1871ի Լոնտոնեան Ցիչատակագրին, որում կ'ընէ Լորտ Ռոզպէրի, ի կիր արկանելի չէ ներկայ պարագային։

«Դաշնագրոյն Պերլինի Դաշնագրոյն չպիտի յիշեմ թէ քանի քանի անգամներ բռնաբարուած է այն։ Կը չատանամ ուշադրութիւն հրաւիրելով սա իրողութեան վրայ թէ, Կայսերական Կառավարութիւնը բաւական ապացոյց տուած է զգոյշ Դաշնագրերն յարգելուն ցոյցերի համար և առ ի պահպանութիւն խաղաղութեան Ցիրեւելս և Եւրոպա։ Ցանգանքը մերը չէ երբէ կորելի չեղած՝ բոլոր Տէրութեանց աջակցութեամբ լիովին գործադրելով զայն՝ առանձն առնուլ այն չիոմոխութեանց որք յուզեցին Պալքանոյ Թերակղզին և զորութեանց հաւատարակցութիւնը խախտեցին հոն։

«Կընանք հաւատալ զլորտ Ռոզպէրի թէ կայսերական Դահլճէը միշտ փափաքող է ամկոիլ ընդհանուր խաղաղութեան ամրապնդման, յուսալով թէ Տէրութիւնք որք որոշած և երաշխաւորած են անոր հիմներն՝ իրենք իսկ պիտի յարգեն զայն։»

ԿԻՐՍ

(Շարունակելի)

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՐԻԱՐՔԱՐԱՆԻ
Ի ՎԱՂԱՐՇԱՊԱՏ
1886 օգոստոս 15

ՅԱՅԿԱԿԱՆ ԴԱՒԱՆԱՆՔ

Ցաւով կը հաղորդենք մեր ընթերցողներուն թէ Ս. Աթոռոյս Ներկայացուցիչը Պոլսոյ մէջ Գերապատիւ Տ. Գրիգոր Եպիսկոպոս Զօհրապեան, որ Ս. Աթոռոյս Ներկայացուցչութեան գործերը կը վարէր Պոլսոյ մէջ, Ուրբաթ օր Շաբաթուան առաւօտուն ժամը 5 ½-ին յանկարծական մահուամբ մը վախճանած է։ Հանգուցեալ Սրբազանը Ս. Աթոռոյս Ներկայացուցչութեան գործերը վարելու համար Պոլիս գացած էր 1884 Յունուարին։ Ս. Աթոռոյս Ներկայացուցչութեան գործերը կը վարէր նախապէս Գերապատիւ Տ. Գրիգոր Եպիսկոպոս Տէր-Մովսիսեան, որ Ս. Աթոռոյս Ներկայացուցիչ կարգուելէն ետքը Ս. Աթոռոյս Ներկայացուցչութեան գործերը կը վարէր Պոլսոյ մէջ։

Հանգուցեալ Սրբազանը Ս. Աթոռոյս Ներկայացուցչութեան գործերը վարելու համար Պոլիս գացած էր 1884 Յունուարին։ Ս. Աթոռոյս Ներկայացուցչութեան գործերը կը վարէր նախապէս Գերապատիւ Տ. Գրիգոր Եպիսկոպոս Տէր-Մովսիսեան, որ Ս. Աթոռոյս Ներկայացուցիչ կարգուելէն ետքը Ս. Աթոռոյս Ներկայացուցչութեան գործերը կը վարէր Պոլսոյ մէջ։

Ցաւով կը հաղորդենք մեր ընթերցողներուն թէ Ս. Աթոռոյս Ներկայացուցիչը Պոլսոյ մէջ Գերապատիւ Տ. Գրիգոր Եպիսկոպոս Զօհրապեան, որ Ս. Աթոռոյս Ներկայացուցչութեան գործերը կը վարէր նախապէս Գերապատիւ Տ. Գրիգոր Եպիսկոպոս Տէր-Մովսիսեան, որ Ս. Աթոռոյս Ներկայացուցիչ կարգուելէն ետքը Ս. Աթոռոյս Ներկայացուցչութեան գործերը կը վարէր Պոլսոյ մէջ, Ուրբաթ օր Շաբաթուան առաւօտուն ժամը 5 ½-ին յանկարծական մահուամբ մը վախճանած է։ Հանգուցեալ Սրբազանը Ս. Աթոռոյս Ներկայացուցչութեան գործերը վարելու համար Պոլիս գացած էր 1884 Յունուարին։ Ս. Աթոռոյս Ներկայացուցչութեան գործերը կը վարէր նախապէս Գերապատիւ Տ. Գրիգոր Եպիսկոպոս Տէր-Մովսիսեան, որ Ս. Աթոռոյս Ներկայացուցիչ կարգուելէն ետքը Ս. Աթոռոյս Ներկայացուցչութեան գործերը կը վարէր Պոլսոյ մէջ։

ՏՕՆԱԿԱՆ ԳՈՐԾԵՐՈՒ ՎԱՐՉԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎ

Ժողովին հրաւիրած օր Մայիս 30 ին ներկայ եղած էին Ս. Աթոռոյս Ներկայացուցչութեան գործերը վարող Գերապատիւ Տ. Գրիգոր Եպիսկոպոս Զօհրապեան, Ս. Աթոռոյս Ներկայացուցչութեան Ժողովոյ Անդամներ Տ. Տ. Մեսրոպ Վրդ. Տէր-Մովսիսեան, Տ. Գրիգոր Վրդ. Տէր-Մովսիսեան, Տ. Գրիգոր Վրդ. Տէր-Գրիգորեան, Տ. Գրիգոր Վրդ. Տէր-Յովհաննիսեան, Տ. Գրիգոր Վրդ. Տէր-Յակոբ

№ 9 ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ ԹԵՐԹ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ, ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

ՈՒՐԲԱԹ, 15 ՕԳՈՍՏՈՍ 1886 ԹՒԱԿԱՆԻՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԻ ՇՈՒՐՋ

Ի ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԻ ՇՈՒՐՋ ԱՐԴԵՆ ՄԵՐ ԹԵՐԹԻՆ ՄԷՋ ԱՍՈՒԱԾ ԷՐ ԹԷ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ ՄԵՐ ԱԶԳԱՅԻՆ ԿԵՆՍԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐՈՒՆ ՄԷՋ ՄԵԾ ՏԵՂ ՄԸ ԿԱՏԱՐԷ ՈՉ ՄԻԱՅՆ ՄԵՐ ԱԶԳԱՅԻՆ ՀԱՐՑԵՐՈՒՆ ՄԷՋ, ԱՅԼ ՆԱԵՒ ՄԵՐ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ ԱՄԷՆ ՄԷԿ ՇՐՋԱՆԻՆ ՄԷՋ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ ՄԵՐ ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ ՀԱՐՑՆ ԷՐ ԵՒ ՄԵՐ ՀԱՅՐԵՆԻՔԸ ՄԵՐ ՀԱՅՐԵՆԻՔՆ ԷՐ ԵՒ ՄԵՐ ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ ՀԱՐՑԸ ՄԵՐ ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ ՀԱՐՑ

ԿԱՆԱՉ

ԱՆԱՀԱՏ ՀԱՅ ՀԱՆԴԻՍԱՎԱՐ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ

Տարի Ա. Թիւ 1 Ուրբաթ, 1 Նոյեմբեր 1886 Գին 1 Ղրուշ

Ամսական 4 Ղրուշ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ՀԻՄՆԱԴՐԱՄԸ

Հայկական հանրապետութեան հիմնադրութիւնը կատարուեցաւ 1873 թ. Յունուարի 12-ին, Վաղարշապատի մէջ, Ազգային Ընդհանուր Ժողովի նիստին մէջ, որ հրաւիրուած էր Ս. Էջմիածնի Վեհափառ Հայրապետին ընտրութեան համար։ Ժողովը, որ կազմուած էր ազգի բոլոր դասակարգերի ներկայացուցիչներէն, ընտրեց Վեհափառ Հայրապետ մը, որ ոչ միայն հոգեւոր իշխանութիւնը, այլ եւ քաղաքական իշխանութիւնը միացնէր իր ձեռքին մէջ։ Ընտրուեցաւ Գէորգ Դ. Կոստանդնուպոլսեցի։

Ժողովը ընտրեց նաեւ Ազգային Խորհուրդ մը, որ կազմուած էր 24 հոգիէ։ Խորհուրդին նախագահ ընտրուեցաւ Գրիգոր Արծրունի։ Խորհուրդը ունէր օրէնսդրական իրաւունք։ Ան պէտք էր հաստատէր Վեհափառ Հայրապետի կողմէ առաջարկուած օրէնքները։ Ան ունէր նաեւ գործադիր իշխանութիւն։ Ան պէտք էր հսկէր, որ Վեհափառ Հայրապետի հրամանները գործադրուին։

Ազգային Խորհուրդին կից կար Նախարարական Խորհուրդ մը, որ կազմուած էր Վեհափառ Հայրապետի կողմէ նշանակուած նախարարներէ։ Նախարարական Խորհուրդը կը գումարուէր Վեհափառ Հայրապետի նախագահութեամբ։ Ան կը քննէր Ազգային Խորհուրդի առջեւ դրուելիք նիւթերը։

Ազգային Խորհուրդի նիստերը կը գումարուէին Վեհափառ Հայրապետի նախագահութեամբ։ Ան կը քննէր Նախարարական